

689.

Rozporządzenie Prezydenta Rzeczypospolitej

z dnia 1 września 1927 r.

o ochronie znaku i nazwy Czerwonego Krzyża.

Na podstawie art. 44 ust. 6 Konstytucji i ustawy z dnia 2 sierpnia 1926 r. o upoważnieniu Prezydenta Rzeczypospolitej do wydawania rozporządzeń z mocą ustawy (Dz. U. R. P. № 78, poz. 443) postanawiam co następuje:

Art. 1. Prawo używania znaku i nazwy Czerwonego Krzyża (Krzyża Genewskiego—równoramienny krzyż czerwony na białym polu) przysługuje łącznie:

1. Stowarzyszeniu „Polski Czerwony Krzyż”,
2. Zagranicznym Stowarzyszeniom Czerwonego Krzyża, przebywającym czasowo na terenie Rzeczypospolitej Polskiej za zezwoleniem władz państwowych,

3. Wojskowym władzom sanitarnym.

Prawo powyższe przysługuje również w ramach konwencji genewskiej o polepszeniu losu chorych i rannych w armjach czynnych z dnia 6 lipca 1906 r. (Dz. U. R. P. z r. 1927 № 28, poz. 225) personelowi stowarzyszeń i władz, wyszczególnionych w p. 1, 2 i 3 artykułu niniejszego.

Art. 2. Poza stowarzyszeniami i władzami, wymienionymi w art. 1, nie wolno żadnym osobom fizycznym lub prawnym używać znaku lub nazwy Czerwonego Krzyża w celach handlowych, jako wzoru lub znaku towarowego.

Art. 3. Winni przekroczenia postanowień art. 1 i 2 niniejszego rozporządzenia, lub też używania znaku czerwonego krzyża ludzako podobnego do znaku Czerwonego Krzyża Genewskiego ulegają, o ile czyn nie stanowi surowiej zagrożonego przestępstwa, karze grzywny do 1.000 zł., lub aresztu do 6 tygodni, albo obu tym karom łącznie.

Z karą może być połączone orzeczenie konfiskaty na rzecz stowarzyszenia „Polski Czerwony Krzyż” opakowań i towarów, opatrzonych wbrew postanowieniom niniejszego rozporządzenia znakiem lub nazwą Czerwonego Krzyża.

Konfiskatę można orzec także wtedy, jeśli postępowania przeciw sprawcy czynu, przewidzianego w niniejszym artykule, nie można wdrożyć, lub też sprawcę uwolniono.

Do orzekania są powołane sądy powiatowe (pokoju).

Art. 4. Wykonanie niniejszego rozporządzenia powierza się Ministrowi Spraw Wewnętrznych i Ministrowi Sprawiedliwości w porozumieniu z Ministrem Przemysłu i Handlu.

Art. 5. Rozporządzenie niniejsze wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

Z chwilą wejścia w życie niniejszego rozporządzenia tracą moc obowiązującą wszystkie przepisy z niem sprzeczne. Korzystanie z praw na nich opartych, jako też wprowadzanie w obieg wbrew przepi-

som niniejszego rozporządzenia towarów i używanie opakowań, które przed wejściem tego rozporządzenia w życie zostały opatrzone znakiem lub nazwą Czerwonego Krzyża, jest dozwolone w ciągu 6 miesięcy od chwili wejścia w życie niniejszego rozporządzenia.

Prezydent Rzeczypospolitej: *I. Mościcki*

Prezes Rady Ministrów i Minister Spraw Wojskowych:
J. Piłsudski

Minister: *K. Bartel*

Minister Spraw Wewnętrznych: *Sławoj Składkowski*

Minister Spraw Zagranicznych: *August Zaleski*

Minister Skarbu: *G. Czechowicz*

Minister Sprawiedliwości: *A. Meysztowicz*

Minister Wyznań Religijnych i Oświecenia
Publicznego: *Dr. Dobrucki*

Minister Rolnictwa: *K. Niezabytowski*

Minister Przemysłu i Handlu: *E. Kwiatkowski*

Minister Komunikacji: *Romocki*

Minister Robót Publicznych: *Moraczewski*

Minister Pracy i Opieki Społecznej: *Dr. Jurkiewicz*

Minister Reform Rolnych: *Witold Staniewicz*

Minister Poczty i Telegrafów: *Bogusław Miedziński*

690.

Rozporządzenie Ministra Sprawiedliwości

z dnia 23 sierpnia 1927 r.

o wymaganiach od kandydatów na stanowiska egzekutorów sądowych w sądach na obszarze okręgów sądów apelacyjnych w Krakowie i we Lwowie i okręgu sądu okręgowego w Cieszynie.

Na zasadzie art. 90 ust. 2 ustawy z dnia 17 lutego 1922 r. o państwowej służbie cywilnej (Dz. U. R. P. № 21, poz. 164) zarządzam co następuje:

§ 1. Stanowiska egzekutorów sądowych w sądach na obszarze okręgów sądów apelacyjnych w Krakowie i we Lwowie i okręgu sądu okręgowego w Cieszynie, ustanowione rozporządzeniem Rady Ministrów z dnia 11 lipca 1927 r. (Dz. U. R. P. № 67, poz. 593), mogą być nadawane kandydatom, którzy złożą z pomyslnym wynikiem egzamin przepisany niniejszym rozporządzeniem.

§ 2. Do egzaminu na egzekutorów sądowych mogą być dopuszczeni kandydaci, którzy w charakterze woźnych najmniej rok zupełnie zadawalająco pełnili w sądach czynności organów egzekucyjnych.

Podania o dopuszczenie do egzaminu należy wnosić do prezesa sądu apelacyjnego za pośrednictwem władzy przełożonej, która, przedkładając podania w drodze służbowej, zaopatruje je opinią swoją o uzdatnieniu i kwalifikacjach kandydata. O ile kandydat czynności organu egzekucyjnego pełnił w kilku sądach, należy przed przedstawieniem podania władzy przełożonej zasięgnąć opinii o uzdatnie-

niu i kwalifikacjach kandydata u kierowników oddzielnych sądów i opinie te dołączyć do podania kandydata.

§ 3. O dopuszczeniu do egzaminu orzeka prezes sądu apelacyjnego i o orzeczeniu swem zawiadamia kandydata za pośrednictwem właściwego prezesa sądu okręgowego, który w razie uwzględnienia prośby o dopuszczenie do egzaminu, oznacza termin egzaminu i skład komisji.

§ 4. Komisje egzaminacyjne ustanawia się przy sądach okręgowych.

Komisje składają się z przewodniczącego, jego zastępcy i odpowiedniej ilości członków, mianowanych na okres dwuletni z pośród sędziów i urzędników II i III kategorii, urzędujących w siedzibie sądu okręgowego.

Przewodniczącego i jego zastępcę mianuje prezes sądu apelacyjnego na wniosek właściwego prezesa sądu okręgowego, pozostałych członków mianuje prezes sądu okręgowego z pośród podległych mu doświadczonych urzędników II i III kategorii, szczególnie obznajmionych z czynnościami egzekucyjnymi.

Komisje egzaminują w gronie trzech członków, przyczem przewodniczący musi być z grona sędziów, jeden z członków z grona urzędników II kategorii, a drugi członek z grona urzędników III kategorii.

Przewodniczący oznacza kolejność egzaminowania i sam bierze w niem czynny udział.

Przy głosowaniach przewodniczący oddaje głos ostatni; uchwały komisji zapadają większością głosów i są ostateczne.

§ 5. Egzamin jest ustny i nie odbywa się publicznie; można go przeprowadzać jednocześnie z kilku kandydatami, nie więcej jednak jak z trzema.

Egzamin przeprowadzony z jednym kandydatem nie może trwać dłużej niż godzinę, zaś z kilku kandydatami, nie dłużej jak dwie godziny.

§ 6. Przy egzaminie kandydat winien wykazać dokładną znajomość i umiejętność praktycznego stosowania tych wszystkich przepisów ordynacji egzekucyjnej, organizacji sądowej i instrukcji dla organów wykonawczych, które dotyczą czynności organów wykonawczych i organów dla doręczeń.

§ 7. Wyniki egzaminu ustnego oznacza się następującymi stopniami:

1) „bardzo dobry” — jeżeli kandydat wykazał wybitną i bardzo dokładną znajomość przedmiotów egzaminu,

2) „dobry” — jeżeli kandydat wykazał dokładną znajomość przedmiotów egzaminu,

3) „nieodstateczny” — jeżeli wiadomości kandydata są niewystarczające.

W razie nieodstatecznego wyniku egzaminu, komisja oznacza termin powtórnego egzaminu. Termin ten nie może być krótszy niż 3 miesiące, nie dłuższy jednak, jak rok.

O wyniku egzaminu należy zawiadomić prezesa sądu apelacyjnego.

W razie ponownego nieodstatecznego wyniku, egzaminu nie wolno powtarzać, a kandydat pozostaje nadal w służbie w charakterze woźnego.

§ 8. Każda komisja egzaminacyjna zakłada księgę protokołów egzaminów egzekutorów sądowych, zawierającą następujące przedziały: 1) liczbę bieżącą, 2) dzień egzaminu, 3) skład komisji, 4) nazwisko kandydata, 5) oznaczenie, który raz kandydat poddaje się egzaminowi, 6) ostateczny wynik egzaminu, 7) podpisy członków komisji.

§ 9. Na dowód poddania się egzaminowi kandydat otrzymuje świadectwo, wystawione przez komisję egzaminacyjną według dołączonego wzoru.

Świadectwo ma być podpisane przez wszystkich członków komisji i zaopatrzone pieczęcią tego sądu okręgowego, przy którym urzęduje komisja.

§ 10. Kandydatom, którzy pełnią służbę nie w siedzibie komisji egzaminacyjnej i poddają się po raz pierwszy egzaminowi, należą się koszta podróży i normalne diety.

§ 11. Rozporządzenie niniejsze wchodzi w życie z dniem ogłoszenia i obowiązuje na obszarze okręgów sądów apelacyjnych w Krakowie i we Lwowie i w okręgu sądu okręgowego w Cieszynie.

Równocześnie tracą moc obowiązującą wszystkie przepisy wydane w przedmiocie objętym niniejszym rozporządzeniem.

Minister Sprawiedliwości: *A. Meysztowicz*

Wzór do § 9 rozp. Ministra Sprawiedliwości z dnia 23 sierpnia 1927 r. (poz. 690).

L. księgi prot. egz. ....

ŚWIADECTWO.

Pan .....
 Charakter służbowy .....
 poddał się w dniu .....
 na zasadzie rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 23 sierpnia 1927 r. (Dz. U. R. P. № 79, poz. 690)
 po raz ..... egzaminowi na stanowisko egzekutora sądowego i złożył go z wynikiem .....

Dnia ..... 192... r.

(—) Pleczęć

Komisja Egzaminacyjna
 przy Sądzie Okręgowym w .....

Przewodniczący Komisji:

Członkowie Komisji:

691.

Rozporządzenie Ministra Komunikacji

z dnia 3 września 1927 r.

wydane w porozumieniu z Ministrem Skarbu, Przemysłu i Handlu oraz Rolnictwa o wprowadzeniu zniżki taryfowej dla węgla kamiennego i brykietów węglowych w komunikacji polsko-austriackiej.

Na mocy artykułu 4 punkt 9 ustawy z dnia 12 czerwca 1924 r. o zakresie działania Ministra Kolei